

Bruksela, 20 lutego 2023 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0062(NLE)

6315/23
ADD 1 REV 2

LIMITE

JAI 158
FREMP 39
DROIPEN 23
COCON 15
COHOM 45
EDUC 49
MIGR 59
SOC 95
ANTIDISCRIM 16
STAT 5

NOTA DO PUNKTU A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Rada
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement – <i>Porozumienie co do zasady</i> – Wniosek o wydanie zgody przez Parlament Europejski = <i>Oświadczenia</i>

W protokole posiedzenia Rady zostaną umieszczone poniższe oświadczenia.

Oświadczenie delegacji Bułgarii

Bułgaria jest zdecydowana zwalczać przemoc domową i przemoc wobec kobiet. Rząd i społeczeństwo obywatelskie Bułgarii aktywnie angażują się w zapobieganie tym formom przemocy oraz w zapewnianie ochrony i wsparcia ofiarom.

W 2018 r. Trybunał Konstytucyjny Bułgarii orzekł, że konwencja stambulska propaguje pojęcia prawne związane z koncepcją „płci społeczno-kulturowej” niezgodne z głównymi zasadami bułgarskiej konstytucji.

Dlatego Bułgaria nie może zgodzić się z żadnym z dwóch proponowanych projektów decyzji Rady ani z zaleceniem, by wystąpić do Parlamentu Europejskiego o zgodę na te decyzje w sprawie przystąpienia UE do konwencji stambulskiej.

Bułgaria potwierdza swoje stanowcze stanowisko przeciwko przystępowaniu UE do konwencji stambulskiej w sytuacji braku porozumienia wśród państw członkowskich. Uważamy, że takie przystąpienie spowodowałoby dla UE i jej państw członkowskich prawne wyzwania w procesie wdrażania konwencji. Ponadto Bułgaria nie ma żadnego obowiązku zdawać sprawozdania grupie eksperckiej GREVIO z wdrażania konwencji stambulskiej na swoim terytorium ani nie zgadza się, by strony trzecie zdawały takie sprawozdania w jej imieniu.

Na koniec warto zwrócić uwagę, że sytuacja nie dojrzała jeszcze do proponowanego przystąpienia UE do konwencji stambulskiej. Obecnie negocjujemy wewnątrzunijny instrument w tej samej kwestii: dyrektywę w sprawie przemocy domowej i przemocy wobec kobiet. Najpierw powinniśmy sfinalizować nasze wewnętrzne przepisy, ustalić unijną kompetencję w tej sprawie, a dopiero potem szukać zgodności z instrumentem Rady Europy.

Oświadczenia delegacji Cypru, Francji, Grecji, Hiszpanii, Irlandii, Malty, Niemiec i Słowenii

Mając na uwadze opinię 1/19, Cypr, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Malta, Niemcy i Słowenia deklarują silne przywiązanie do praktyki „porozumienia” w kontekście przystępowania Unii Europejskiej do umów mieszanych – praktyki stosowanej w pełnej zgodności z wymogami i w granicach procedury określonej w art. 218 ust. 2, 6 i 8 TFUE. Niemniej uwzględniając konkretne okoliczności dotyczące konsensusu na rzecz zwalczania przemocy wobec kobiet, Cypr, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Malta, Niemcy i Słowenia zgadzają się na przystąpienie UE do konwencji stambulskiej.

Oświadczenie delegacji Węgier

Węgry uznają i propagują równość kobiet i mężczyzn zgodnie z ustawą zasadniczą Węgier oraz prawem pierwotnym, zasadami i wartościami Unii Europejskiej, a także zobowiązaniami i zasadami wynikającymi z prawa międzynarodowego. Ponadto, równość kobiet i mężczyzn została zapisana w Traktatach Unii Europejskiej jako jedna z podstawowych wartości. Węgry są też zdecydowane zwalczać przemoc wobec kobiet. Węgry pozostają przekonane, że nie ratyfikacja konwencji, ale wymierne efekty działań rządu sprawiają, że prewencja i zwalczanie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej stają się rzeczywistością.

Zgromadzenie Narodowe Węgier przyjęło w maju 2020 r. rezolucję wyrażającą sprzeciw, aby Węgry ratyfikowały konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, ponieważ Zgromadzenie pragnie uniknąć włączania definicji „płci społeczno-kulturowej” czy też odnośnej perspektywy konwencji do węgierskiego systemu prawnego, a także ponieważ postanowienia konwencji o przyznawaniu azylu ze względu na płeć/płeć społeczno-kulturową są sprzeczne z celami politycznymi Węgier w tej kwestii i z węgierskimi ramami prawnymi wspierającymi ten cel.

We wspomnianej rezolucji Zgromadzenie Narodowe wezwało węgierski rząd, aby nie popierał przystąpienia Unii Europejskiej do konwencji stambulskiej, i dlatego Węgry nie są w stanie poprzeć przystąpienia Unii Europejskiej do tej konwencji. Węgierski rząd uważa, że w tej kwestii kompetencje państw członkowskich i Unii są nierozzerwalnie powiązane. Dlatego Unia Europejska nie powinna przystępować do konwencji, dopóki jej wszystkie państwa członkowskie nie ratyfikują konwencji na szczeblu krajowym.

Węgry podkreślają, że zarzucenie praktyki „porozumienia” miałyby konsekwencje wykraczające daleko poza przystąpienie do konwencji stambulskiej. Węgry przypominają, że opinia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie wykluczała możliwości poczekania na „porozumienie” państw członkowskich. Węgry podkreślają, że zarzucenie praktyki porozumienia wpłynie negatywnie na zdolność Unii do wypełniania jej międzynarodowych zobowiązań i osłabi poczucie politycznego utożsamiania się z nimi, które to poczucie zawsze było ważnym elementem procesu decyzyjnego w stosunkach zewnętrznych UE.

Oświadczenie delegacji Irlandii

Irlandia wyraża zadowolenie z projektu *decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement* i w pełni popiera starania prezydencji o przyjęcie tej decyzji Rady.

Niemniej Irlandia wyraża żal, że nie otrzymała możliwości uczestniczenia w przyjmowaniu tego projektu.

Jeżeli Irlandia notyfikuje Radzie i Komisji swój zamiar przyjęcia decyzji Rady zgodnie z art. 4 protokołu 21, dołączonego do traktatu lizbońskiego, Irlandia będzie nią związana w takim zakresie, w jakim uczestniczy w odnośnych przepisach.
